nime ja armastava meid selläbi Issa
nad aga üllatust lõõra hakkavad ja
narrupidu nakkav lähevad, raadame, jõu
pea me meil nüüd appi minemes.

V. Laulud.

1. Raajutamise laul.
Kaaste mures.

Veli ella vellenene,
läbi sina ahtid oma valla,
läbi aid ja Abja valla,
Kõrtsid läbi Kõpu valla,
Paalepi jaatsin Pollis valla,
Koatsid läbi Kanamõisa.
Ei saa neist näolista,
Raaja oma nahaalista,
Meist jäid nüüd näolista,
Raaja oma nahaalista.
Armenene linnukene,
Mida jalged meile tullen,
Meile tullen, meile ollen,
Meie vellel suure nurme,
Suure nurme, pikka põllu,
Siirä jaatsin Koneraale,
Saare joonsin Serjamaale,
Aru jaansin ehjumaale.
Veli ella vellenene,
Mesta jätte siipärästa.
Ei om teile suure nurme,
Suure nurme, pikka põllu.
Meie jõsil pikkä õrne,
Pikkä õrne, laia käppä.
Sü laob nokka laia nurme,
Pillab nokka pikkä põllu.
Armenene, linnukene,
Ära sina mõtle puudusel.
Ega otsa lõpneke:
Meie vellel kolme aida:
Üks om hanjeni rügida,
Teine Seene nisuvajia,
Kolma Kaardal kaerajõu,
Aga meil jaanse armu jõgi,
Sääl om sehen sia suure,
Agi ala ja pääl punatse.
Kuisa sinja jaanelije,
Meie om usjen uibuaia,
Nesjet usje sinjaia,
Sopa veeren loomiaia
Veli ella vellenene,
Mõtsa äio äitsehinda,